

esquerra

nacional

ELECCIONS AL CONGRÉS

TRES PEL DRET A DECIDIR

**JOSEP SUNYOL, PRESIDENT
DEL BARÇA I DIPUTAT D'ERC,
ASSASSINAT PEL FEIXISME**

**PAÏSOS CATALANS, 1.232.789 RAONS
PER ESPERONAR LA CONTRACTACIÓ**

SUMARI

03 EDITORIAL
QUI HO HAVIA DE DIR!

04 XARXA

05 OPINIÓ

06 TEMA CENTRAL
LA FORÇA DE TRES DIPUTATS

12 CAMPANYA ELECTORAL
LA CAMPANYA DE LA IL·LUSIÓ

13 PARLaments
UN GOVERN QUE RETALLA
SENSE ASSUMIR
RESPONSABILITATS

14 ACTUALITAT

16 DOSSIER
RÈCORD HISTÒRIC DE L'ATUR
ALS PAÏSOS CATALANS

18 DOSSIER ENTREVISTA
JOSEP MARIA ARAUZO

20 MUNICIPALS
MOLLETANS, REPUBLICANS,
D'ESQUERRES
I INDEPENDENTISTES

21 MÓN
LA DEVALUACIÓ
DE LA DEMOCRÀCIA

22 INNOVACIÓ
MILLORAR LA COMPETITIVITAT
DE LES EMPRESSES

23 CULTURA
CAMINS DE DEMOCRÀCIA,
DE FERRAN REQUEJO

24 MEMÒRIA
JOSEP SUNYOL,
UN REFERENT ACTUAL

26 TERRITORI

27 AGENDA

esquerra nacional

Editors Oriol Amorós i Guillem Clapés
Director Sergi Sol
Redactor en cap Cristian Agudo

Redactors Arnau Albert,
Jordi Aranda, Oriol Duran
Disseny Glòria Comellas
Correcció lingüística Marta Molina
Il·lustracions Jordi Ferrer
Documentació Natàlia Lara
Tancament Santi Bracons
Redacció Esquerra-Secretaria
d'Imatge i Comunicació
Calàbria, 166 08015 Barcelona
Telèfon 93 453 60 05 Fax 93 323 71 22
redaccio@esquerra.org
Subscripcions Mònica Andújar
Telèfon 93 453 60 05
subscripcions@esquerra.org
Dipòsit legal B-3690-1998
ISSN 2013-1550
Impressió Imprintsa
Disseny original Jordi Vinyets

14

DOSSIER

1.232.789 RAONS PER AFAVORIR LA CONTRACTACIÓ

QUI HO HAVIA DE DIR!

**FEIA DOS MESOS
CONSIDERÀVEM
DOS DIPUTATS
UN BON RESULTAT
I ARA LLEGÍEM
AQUEST RESULTAT
AMB RECANÇA.
QUÈ HAVIA
PASSAT?**

Oriol Junqueras

La del 20N va ser una nit de nervis. No pas la primera nit de nervis, de fet visc aquestes nits sempre amb un accentuat neguit, ho poden dir tots els companys de Sant Vicenç dels Horts amb qui hem viscut apassionades nits d'eleccions municipals.

Els nervis del 20N no eren, però, fruit d'haver interioritzat les prediccions d'aquelles enquestes funestes d'estiu que presagiaven uns pèssims resultats. Ja no patíem pas per mantenir la representació a Madrid, les darreres enquestes així ho indicaven. Ans al contrari, ara n'estàvem segurs que tindríem un resultat digne; tant, que el director de campanya, en Lluís Salvadó, aquella vesprada a la Seu Nacional del carrer Calàbria, va descartar dos dels quatre escenaris que havíem previst, les menys optimistes. Les enquestes que TV3 ens havia facilitat al llarg de la jornada i els sondejos a peu d'urna ens situaven en un horitzó de dos a tres diputats. I, pujant, l'últim sondeig de Televisió de Catalunya –que vam conèixer poc abans de tancar les urnes– ja ens confirmava el tercer diputat, el de Girona.

Però també sabem que la nostra gent se sent orgullosa de dir que vota i que normalment

no tenim vot ocult. Els nostres no s'amaguen. I aquest és un factor que, de vegades, ens juga males passades. I així ho va semblar quan durant bona part de la nit, mentre la cadència del recompte anava avançant, temíem sumar només dos diputats. Qui ho havia de dir! Feia un parell de mesos consideràvem dos diputats un bon resultat. I ara llegíem l'obtenció de dos diputats amb recança i desencís. Què havia passat amb tan poc temps?

Crec, de debò, que només una circumstància ho explica. No és una nova direcció, ni tan sols la celebració d'un gran Congrés Nacional, sinó la mobilització de la nostra gent al llarg i ample del territori, la voluntat de sortir-nos-en, el somriure als llavis de molts militants que han desterrat el desànim i l'han substituït per una ferma determinació. És la sensació que teníem en els actes de campanya, hi havia ganes, fam de victòria, humilitat però també la convicció que ens movíem i que no hi ha res impossible. De moment, tres diputats. En volem, però, més i, no ho dubteu, en tindrem més. |

A LES PENES, PUYALADES

LES PIULADES DEL MES

twitter.com/esquerra_ERC

Jordicoronas

Somni, confiança, independència són paraules que sonen bé quan les diu algú que hi creu. Ho tinc clar #jobosch #catalunyasi 3 nov

Ricardmartinez

El debat a dos ens exclou, Rajoy i Rubalcaba comencen a tenir-ho clar: Catalunya no és Espanya #vacontigo #joBosch 7 nov

camilros

La @gencat farà una assignatura per ensenyar com fer una empresa. I per què no una tb de drets laborals?, així farem empreses sense precarietat 9 nov

xaviermir

Esperava prova d'allò que intuïa i ja la tinc: Duran no es creu el concert econòmic. Vol govern de concentració #etfelicitoCiU #joBosch 10 nov

elinebreda

En Duran va pactar amb Felip IV la independència de Portugal a canvi de portar la política exterior del reino #durandiputatdesde1979 15 nov

JoanTarda

La lluita continua. Igual que ahir i demà. País Valencià, Illes i Principat tenen tres diputats per defensar la terra i les classes populars 21 nov

jcsanglas

Avui més que mai ens cal 1 persona com la @TeresaJorda a Madrid. Seguirem treballant pq es respecti la voluntat dels gironins i així sia 21 nov

AlfredBosch

El recompte de vots a l'exterior de Girona confirma el tercer diputat d'#ERC_RCat_CatSí a Madrid. Enhorabona @TeresaJorda! #diputadajorda 23 nov

TeresaJorda

Després de superar les taquicàrdies us vull agrair a tots el suport. Aquest es un èxit col·lectiu, és l'èxit de tots. Mil gràcies #acurrar 23 nov

LA NOTÍCIA + COMENTADA AL FACEBOOK

www.facebook.com/Esquerra.ERC

Esquerra Republicana de Catalunya

ERC-Reagrupament-Catalunya Sí ja ha parlat amb Amaiur i altres grups que defensen l'autodeterminació i l'estat del benestar per arribar a acords.

📅 21 novembre a les 17.30

👍 A 141 persones persones els agrada

EL MILLOR COMENTARI

Sandra Oliva Cabezas No és casualitat que les úniques dues autonomies que no són blaves amb ocellets siguin Euskadi i Catalunya!

👍 M'AGRADA

ÈXIT DE LA PLATAFORMA CATALUNYA SÍ

Finalment, més de cent personalitats de la societat civil van donar el seu suport a la plataforma Catalunya Sí de cara a les eleccions al Congrés. El compromís amb el país i les seves llibertats sempre és una bona notícia.

NO M'AGRADA 👎

URDANGARIN ACUSAT DE DESVIAR FONS

La Fiscalia Anticorrupció de les Illes sosté que Iñaki Urdangarín i al seu soci Diego Torres van crear «un entremat societari» a través del qual «es van apoderar de fons» que rebia l'Instituto Nóos.

EL BLOC JOAN TARDÀ

CAL COMPROMÍS PER LIDERAR LA CONTESTA CIUTADANA DAVANT DE L'OFENSIVA CONTRA EL PAÍS

blocs.esquerra.cat/joan-tarda

Ja tenim la majoria absoluta del PP. L'ofensiva del poder econòmic ha canviat l'eina. De fet, l'ha renovada. Fins ara, s'ha servit del caduc PSOE. Ara, ha arribat el moment del PP. En un context de setge a la democràcia, el full de ruta de Rajoy tindrà com a escales ineludibles normalitzar les retallades pel que fa a les inversions públiques (pressupostos de 2012), intensificar els marcs legislatius que legalitzin la regressió dels drets socials (immediata nova reforma laboral) i el desplegament d'una intensa campanya d'exaltació d'un fals regeneracionisme que justifiqui la necessitat de recentralitzar per estalviar i afavorir la recuperació econòmica a cavall de la «unidad de mercado».

I de pressa, bo i actuant sobre una societat a la qual es pretén fer expiar les culpes de la crisi. Tot plegat, molt adient a la cultura catòlica de la nostra societat. Hem pecat, *ergo* hem d'acceptar la penitència.

21.11.2011

15:55 h

ves.cat/aZmz

El «sentit de responsabilitat» que predica el president Mas té més a veure amb aquesta concepció que no pas amb el sentit de justícia. Per això, allò prioritari políticament, si de debò sent el profund sentit del patriotisme, hauria de fonamentar-se en el compromís de liderar la contesta de la ciutadania catalana i de llurs institucions davant de l'ofensiva contra el país i les estructures que hem anat construint per garantir la cohesió social.

D'aquí a uns dies, el primer botó: el debat d'investidura de Rajoy. Tot el catalanisme polític s'ha de plantar i negar el vot a la majoria absoluta del PP. Ja no valen cataplasmes ni la política de saló que tan agrada a Duran i Lleida.

OPINIÓ

Sergi Blázquez i Quevedo

Advocat

JA DIUEN QUE QUI MÉS T'ESTIMES ET FARÀ PATIR

Jo m'estimo el meu país, i la veritat és que em fa patir, i molt. Pateixo quan veig la falta de llibertat que té, quan veig que no pot decidir les seves infraestructures ni el seus impostos, que les seves seleccions no poden competir internacionalment en la majoria d'esports, que ha de fer retallades a la sanitat, baixar el sou als funcionaris i pujar les tarifes del transport públic, i tot degut a l'espòli fiscal que patim com a país.

El patiment es prolonga quan saps que el remei a les injustícies passa perquè ens governin uns polítics compromesos amb la nació i la ciutadania, i pateixes quan veus que la majoria de la població encara no ha obert els ulls, i dóna el seu recolzament electoral a forces polítiques que no tenen com a única prioritat la llibertat del país.

Esquerra Republicana és el partit polític que té com a prioritat la llibertat nacional de Catalunya i el benestar de la seva ciutadania. Amb aquesta pre-

missa, el patiment és lògic quan veus que aquest partit que creus que pot ser la solució a tots aquests mals no rep el suport electoral majoritari.

Les eleccions del passat 20 de novembre també m'han fet patir. Les enquestes de fa un parell de mesos, amb mala fe o no, ens donaven entre 0 i 1 diputats. Vaig patir.

Avui tenim tres diputats a Madrid i ens hem d'alegrar. Hem aguantat el tipus i la recuperació és clara. El tàndem de l'Oriol Junqueres i l'Alfred Bosch ha donat esperança i il·lusió. El projecte polític per aconseguir la llibertat de Catalunya que encapçala ERC avança, es recupera i aconsegueix la unitat de bona part del sobiranisme. Estic segur que, si seguim aquest camí, deixarem de patir.

Però com no podia ser d'una altra manera, el tercer escó, el de Girona, ens ha fet patir fins l'últim moment. Deu ser el destí d'un independentista. Partir fins la victòria final.

**ELS TRES DIPUTATS QUE AL FINAL D'UNA LLARGA
NIT ELECTORAL VA CONFIRMAR L'ESCRUTINI
SÓN LA RECOMPENSA A UNA FEINA QUE S'HA DE
SABER VALORAR EN LA SEVA JUSTA MESURA**

No havien passat encara dos mesos des de la celebració del Congrés Nacional a Girona, en què culminava el procés de renovació del partit, quan la nova Esquerra ha hagut d'afrontar el primer repte electoral de gran magnitud: unes eleccions espanyoles que tradicionalment no han estat les més propícies pels interessos de l'independentisme.

El darrer cicle electoral d'ERC es definia per una accentuada tendència a la baixa en els successius comicis. I el calendari obligava a afrontar una convocatòria electoral que venia precedida d'unes enquestes adverses que, aquest mateix estiu, havien arribat a pronosticar la possibilitat de deixar l'independentisme orfe de representació a Madrid.

LA FORÇA DE 3 DIPUTATS

Sergi Sol

Director de l'*Esquerra Nacional*

La conjuntura era especialment complicada, amb la dreta espanyolista envalentida, una crisi econòmica que paradoxalment ha fet virar l'electorat cap a la dreta i una segona crisi als Països Catalans que ens perjudica amb tanta o més intensitat: el dèficit fiscal. La possibilitat que el debat sobre l'espòli fiscal arribés al Congrés espanyol sense la presència de l'esquerra independentista i, per tant, sense cap veu sobiranista, era un horitzó nefast per al país

Alfred Bosch
en el moment de votar
© ACN

Joan Tardà, Alfred Bosch i Teresa Jordà
© Esquerra

UN ESCÓ QUE ES VA FER PREGAR

La nit electoral del 20 de novembre va ser a Girona més llarga del que estava previst. Un escó va ballar entre la coalició Esquerra Republicana — Reagrupament — Catalunya Sí i el PSC durant el recompte de vots. Finalment, la coalició independentista va aconseguir fer-se amb l'escó per un estret marge de gairebé 100 vots. Però encara quedaven tres dies més de patiment, ja que quedava per recomptar el vot arribat des de l'estranger. El dimecres 23 de novembre es va dur a terme a la Junta Electoral Provincial de Girona aquest recompte, que va ser seguit amb molts nervis a l'espera dels resultats definitius. Finalment hi havia 696 vots a recomptar i malgrat que el PSC va obtenir el major nombre de vots provinents de l'estranger (200), ERC — RCat — Catalunya Sí va aconseguir, amb 75 vots, mantenir l'escó. Un cop recomptat el vot exterior i feta la revisió de les 840 meses gironines, l'escrutini va concloure que ERC-RCat-Catalunya Sí va rebre 33.000 vots i el PSC 65.674. Els socialistes quedaven d'aquesta manera a 326 vots del diputat a Girona, i Teresa Jordà esdevenia la tercera diputada independentista que hi haurà al Congrés durant la propera legislatura, sumant-se als dos diputats que van aconseguir l'escó a la demarcació de Barcelona, Alfred Bosch i Joan Tardà. L'escó es va fer pregar, però finalment va arribar.

EN ELS ACTES DE CAMPANYA S'HA CONSTATAT UN AMBIENT I SIMPATIES QUE FEIA TEMPS QUE NO ES DETECTAVEN

i per al partit, i obria de bat a bat la porta a continuar la tradició de transaccions que històricament s'han demostrat pactes que no eren més que pegots.

Amb Alfred Bosch com a cap de cartell i liderant una àmplia coalició, s'ha afrontat una campanya austera fent de la necessitat virtut. En els actes de campanya s'ha constatat un ambient i simpaties que feia temps que no es detectaven al voltant del partit, a més d'aconseguir una notable complicitat de personalitats de la societat civil que expressaven el seu suport a partir de la plataforma Catalunya Sí, amb més d'un centenar de personalitats adherides.

Esquerra ha sabut aglutinar una candidatura d'ampli espectre i posar de manifest la voluntat de sumar, un missatge que ha quedat malgrat la forta polarització del vot i la crida al vot útil que s'ha deixat sentir especialment en aquelles demarcacions on es percebia més difícil que Esquerra pogués obtenir representació.

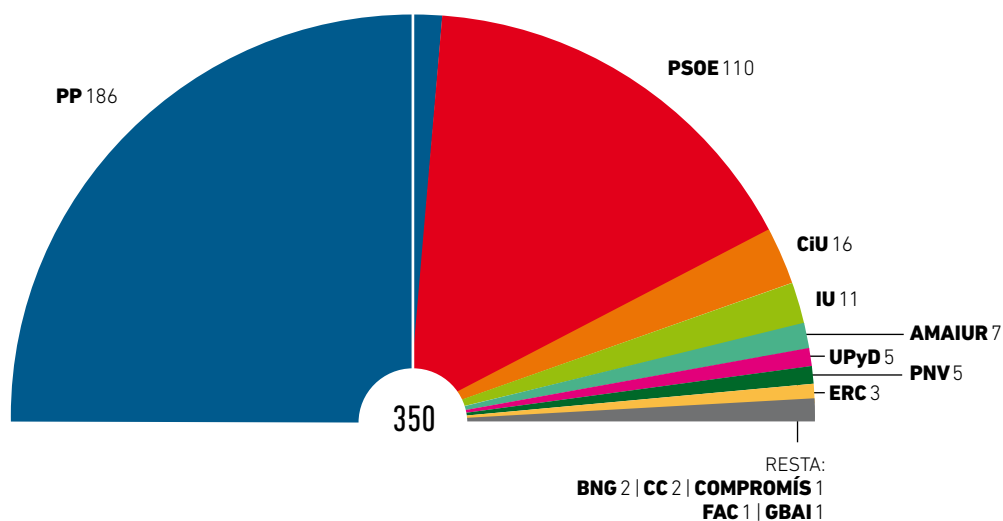
UN GIR AMBICIÓS

El gir de la campanya ha permès recuperar l'ambició. A mesura que passaven els dies, l'objectiu ja no era obtenir representació, sinó que progressivament s'aspirava a igualar els resultats del 2008 i a aconseguir tres diputats. Els tres diputats que al final d'una llarga nit va confirmar l'escrutini — amb la diputada de Girona molt disputada amb el PSC — són la recompensa a una feina que s'ha de saber valorar en la seva justa mesura.

Primer, perquè s'ha aturat la davallada electoral i situen ERC en un escenari que ha de permetre un relançament. Segon, perquè s'ha consolidat la representació a Madrid. I això significa que l'esquerra independentista plantarà cara en tots els fronts, amatents a fiscalitzar qualsevol acord que no passi per la governança de tots els nostres impostos, és a dir, pel concert econòmic. I, en tercer lloc, perquè no té preu tornar a veure la militància independentista activada, somrient i amb disposició d'anar més enllà.

Esquerra ha d'aspirar a sumar molt més. I per fer-ho cal dispo-

COMPOSICIÓ ACTUAL DEL CONGRÉS

sar d'un sòl electoral i d'un partit musculat i cohesionat. Aquests no són els resultats que voldríem. Però ara, sens dubte, estem en millors condicions per afrontar aquest repte de futur.

La legislatura que està a punt de començar no es presenta, ni molt menys, com un camí planer. Amb un PP amb majoria absolutíssima que, ja d'entrada, ha deixat clar que no pensa abonar un fons de competitivitat al qual va donar-hi suport quan des de l'oposició convenia desgastar el PSOE. Els socialistes espanyols, per la seva banda, han obtingut el seu pitjor resultat en unes eleccions generals, en veure's abandonats per gairebé 5 milions de votants, que han acabat passant factura al gir cap a la dreta de la darrera legislatura. Menció especial en aquesta davallada mereix el PSC, que ha passat dels 25 diputats que no han estat capaços de desmarcar-se en cap votació del PSOE, i han votat sempre que ha calgut en contra dels interessos de Catalunya, a quedar-se amb 14. I l'esfondrament dels socialistes catalans ha estat aprofitat per Convergència i Unió per guanyar per primera vegada unes eleccions generals a Catalunya. Els convergents no han perdut el temps i tot just dos dies després d'assolir aquests resultats històrics, amb una campanya que han fet girar al voltant de l'enigmàtic «pacte fiscal», van anunciar noves retallades socials i han posat setge a TV3 com a contraprestació als serveis prestats per un poderós grup de comunicació privat. No han trigat gaire, doncs, en abandonar el procés de construcció nacional i fer servir els resultats electorals per legitimar unes retallades que van amagar totalment durant la campanya electoral. Amb els pressupostos de l'any vinent pendents d'aprovació, el Govern sembla obviar la mà estesa d'ERC i opta per apropar-se a un PP amb majoria absoluta, que ja ha deixat ben clar que no està disposat a negociar res.

L'escenari està dibuixat i Esquerra, tot i que, un cop més, no ho tindrà gens fàcil, tornarà a ser l'única veu ferma, decidida i amb les mans lliures per defensar els interessos dels ciutadans i ciutadanes dels Països Catalans al Congrés dels Diputats, mitjançant els seus tres representants. |

Alfred Bosch
Diputat electe a Madrid

ESPOLSAR-NOS LES MANIES EN EL CAMÍ DE LA LLIBERTAT

Que encara no hem arribat al final? Em sembla prou evident. Que ni tan sols s'albira el final? Sens dubte. Caldrà treballar molt més, sobretot a Catalunya. Però també a Madrid, que és on més s'ha de defensar el país. En qualsevol cas, si algú pretenia trobar un camí planer, de ben segur que a hores d'ara ja s'ha adonat que no anava gaire ben orientat.

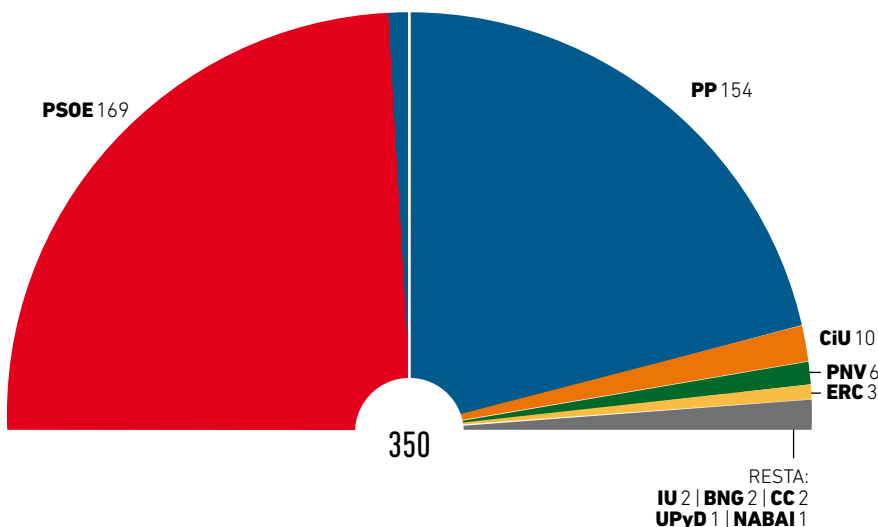
Caldrà treballar de valent per fer prosperar l'opció més explícita de l'independentisme, la que el porta en el programa, en les proclames i en les conviccions dels líders.

Sigui com sigui, a Madrid s'haurà de fer bona feina. Caldrà vetllar per la dimensió més internacional, l'exhauriment del marc constitucional espanyol i la demostració que un país millor, més just i pròsper passa per la independència. En aquest darrer aspecte, la reclamació del concert econòmic és una pedra de toc perquè ens permetria lluir, tal com ha succeït entre els bascos, que com més sobirania fiscal s'obtingui, menys crisi hi haurà.

LA RECLAMACIÓ DEL CONCERT ECONÒMIC ÉS UNA PEDRA DE TOC, A MÉS SOBIRANIA FISCAL MENYS CRISI

Finalment, caldrà espolsar-se les manies de sobre. Ser independentistes vol dir tenir clar l'horitzó de la plena llibertat nacional, i no amagar-se'n gens. Si algú ens demana per què sempre parlem d'independència, hem de respondre que perquè n'hi ha d'altres que no en parlen mai. Si algú, per contra, ens diu que en parlem massa poc i que anem massa lents, li haurem de demanar que s'arremangui, que estiri més del carro. Que no hi ha un camí planer, no existeix, simplement no hi és. Tot fa pujada. Un cop a Madrid, com el més humil dels servidors, espero arrencar pendent amunt i ajudar amb tota modestia a la noble causa que tenim entre mans en aquest país.

COMPOSICIÓ DEL CONGRÉS EL 2008

RESULTATS ELECTORALS

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 TOTAL ESTAT

	vots	%
Participació	24.590.557	71,69
Abstenció	9.710.775	28,31
Vots nuls	317.886	1,29
Vots en blanc	333.095	1,37

	vots	%	escons
PP	10.830.693	44,62	186
PSOE	6.973.880	28,73	110
CiU	1.014.263	4,17	16
IU-LV	1.680.810	6,92	11
AMAIUR	333.628	1,37	7
UPyD	1.140.242	4,69	5
EAJ-PNV	323.517	1,33	5
ERC-RCat	256.393	1,05	3
BNG	183.279	0,75	2
CC-NC-PNC	143.550	0,59	2
COMPROMÍS-Q	125.150	0,51	1
FAC	99.173	0,40	1
GBAI	42.411	0,17	1

ELECCIONS AL CONGRÉS 2008 TOTAL ESTAT

	vots	%
Participació	25.900.442	73,85
Abstenció	9.172.740	26,15
Vots nuls	162.416	0,64
Vots en blanc	284.868	1,11

	vots	%	escons
PP	10.278.010	39,94	154
PSOE	11.289.335	43,87	169
CiU	779.425	3,03	10
IU-LV	969.946	3,77	2
AMAIUR	-	-	-
UPyD	306.079	1,19	1
EAJ-PNV	306.128	1,19	6
ERC	298.139	1,16	3
BNG	212.543	0,83	2
CC-PNC	174.629	0,68	2
BLOC-IDOV-EV-EE	29.760	0,12	-
FAC	-	-	-
GBAI	-	-	-

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 CATALUNYA

	vots	%
Participació	3.510.366	66,82
Abstenció	1.742.760	33,18
Vots nuls	55.508	1,58
Vots en blanc	63.828	1,85

	vots	%	escons
CiU	1.014.263	29,35	16
PSC-PSOE	920.323	26,63	14
PP	715.802	20,71	11
ICV-EUiA	279.599	8,09	3
ERC-RCat	244.245	7,06	3
PxC	59.781	1,73	-
Eb	50.854	1,47	-
UPyD	39.519	1,14	-

**ESQUERRA
MANTÉ ELS
TRES DIPUTATS
QUE JA TENIA
AL PRINCIPAT**

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 BARCELONA

	vots	%
Participació	2.651.051	67,66
Abstenció	1.266.992	32,34
Vots nuls	39.528	1,49
Vots en blanc	46.690	1,79

	vots	%	escons
PSC-PSOE	725.669	27,78	10
CiU	709.223	27,15	9
PP	547.166	20,95	7
ICV-EUiA	236.916	9,07	3
ERC-RCat	169.284	6,48	2
PxC	52.985	2,02	-
Eb	40.029	1,53	-
UPyD	33.013	1,26	-

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 LLEIDA

	vots	%
Participació	195.495	64,81
Abstenció	106.145	35,19
Vots nuls	3.642	1,86
Vots en blanc	4.466	2,33

	vots	%	escons
CiU	79.346	41,35	2
PSC-PSOE	38.977	20,31	1
PP	37.299	19,44	1
ERC-RCat	16.466	8,58	-
ICV-EUiA	7.453	3,88	-
Eb	2.572	1,34	-
PxC	1.070	0,55	-
UPyD	1.064	0,55	-

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 GIRONA

	vots	%
Participació	311.298	63,62
Abstenció	178.018	36,38
Vots nuls	5.804	1,86
Vots en blanc	5.568	1,82

	vots	%	escons
CiU	119.973	39,27	3
PSC-PSOE	65.471	21,43	1
PP	49.503	16,20	1
ERC-RCat	32.834	10,74	1
ICV-EUiA	16.720	5,47	-
Eb	5.209	1,70	-
PxC	2.629	0,86	-
PACMA	2.152	0,70	-

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 TARAGONA

	vots	%
Participació	352.522	64,79
Abstenció	191.605	35,21
Vots nuls	6.534	1,85
Vots en blanc	7.104	2,05

	vots	%	escons
CiU	105.721	30,55	2
PSC-PSOE	90.206	26,07	2
PP	81.834	23,65	2
ERC-RCat	25.661	7,41	-
ICV-EUiA	18.510	5,34	-
UPyD	3.655	1,05	-
PxC	3.097	0,89	-
Eb	3.044	0,87	-

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 ILLES

	vots	%
Participació	444.901	62,20
Abstenció	270.324	37,80
Vots nuls	7.209	1,62
Vots en blanc	7.936	1,81

	vots	%	escons
CiU	216.808	49,53	5
PSOE	126.344	28,86	3
PSM-IV-EXM-EQUO	31.378	7,16	-
EUIB	21.626	4,94	-
UPyD	18.489	4,22	-
ESQUERRA	4.639	1,05	-
Eb	4.304	0,98	-
PACMA	3.615	0,82	-

ERP V AUGMENTA EL NOMBRE DE VOTS, A LES ILLES S'IMPOSA EL BIPARTIDISME

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 PAÍS VALENCIÀ

	vots	%
Participació	2.635.449	75,49
Abstenció	855.639	24,51
Vots nuls	31.756	1,20
Vots en blanc	28.755	1,10

	vots	%	escons
PP	1.388.465	53,32	20
PSOE	695.691	26,71	10
EUPV-EV	169.381	6,50	1
UPyD	145.823	5,60	1
COMPROMÍS-Q	125.150	4,80	1
PACMA	12.663	0,48	-
ESPAÑA 2000	9.256	0,35	-
ERP V	7.509	0,28	-

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 ALACANT

	vots	%
Participació	897.144	74,79
Abstenció	302.395	25,21
Vots nuls	10.976	1,22
Vots en blanc	10.116	1,14

	vots	%	escons
PP	489.297	55,21	8
PSOE	238.826	26,95	4
EUPV-EV	57.503	6,48	-
UPyD	49.566	5,59	-
COMPROMÍS-Q	27.568	3,11	-
PACMA	5.085	0,57	-
ERP V	2.349	0,26	-
PCPE	2.116	0,23	-

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 CASTELLÓ

	vots	%
Participació	301.071	73,60
Abstenció	107.978	26,40
Vots nuls	5.028	1,67
Vots en blanc	4.143	1,40

	vots	%	escons
PP	156.544	52,87	3
PSOE	87.461	29,54	2
EUPV-EV	15.641	5,28	-
UPyD	11.980	4,04	-
COMPROMÍS-Q	11.857	4,00	-
ESPAÑA 2000	3.685	1,24	-
ERP V	1.496	0,50	-
PACMA	1.218	0,41	-

ELECCIONS AL CONGRÉS 2011 VALÈNCIA

	vots	%
Participació	1.437.234	76,35
Abstenció	445.266	23,65
Vots nuls	15.752	1,10
Vots en blanc	14.496	1,02

	vots	%	escons
PP	742.624	52,24	9
PSOE	369.404	25,98	4
EUPV-EV	96.237	6,77	1
COMPROMÍS	85.725	6,03	1
UPyD	84.277	5,92	-
PACMA	6.360	0,44	-
ESPAÑA 2000	5.571	0,39	-
EB	4.082	0,28	-
ERP V	3.664	0,25	-

ELECCIONS AL SENAT 2011

TOTAL ESTAT	vots	%
Participació	24.411.187	71,17
Abstenció	9.889.354	28,83
Vots nuls	904.675	3,71
Vots en blanc	1.263.120	5,37
escons		
PP		136
PSOE		48
CiU		9
PSC-PSOE-ICV-EUiA		7
EAJ-PNV		4
AMAIUR		3
CC-NC-PNC		1

* Només publiquem els resultats del nostres candidats i candidates al Senat

ALACANT	vots	%
Joan Martínez	5.228	0,61

BARCELONA	vots	%
Moisés Broggi	177.072	7,13
Mireia Ingla	148.339	5,98
Lluïsa Llop	130.731	5,27

CASTELLÓ	vots	%
Rafael Fabregat	2.511	0,87

EIVISSA-FORMENTERA	vots	%
Josep Antoni Prats	835	1,75

GIRONA	vots	%
Maria Mercè Roca	31.618	10,93
Joaquim Sabrià	25.812	8,92
Maria Perpinyà	23.762	8,22

LLEIDA	vots	%
Jaume Gilibert	15.190	8,35
Berta Vidal	13.011	7,15
Miquel Àngel Estradé	12.085	6,64

MALLORCA	vots	%
Andreu Bujosa	3.986	1,16
Carme Comas	3.204	0,93

TARRAGONA	vots	%
Jordi Cartanyà	23.576	7,21
Maria Grau	20.143	6,16
Felip Garcia	18.151	5,55

VALÈNCIA	vots	%
Raül Garay	7.116	0,51

LA CAMPANYA DE LA IL·LUSIÓ

Redacció

El secret de la campanya d'Esquerra Republicana – Reagrupament – Catalunya Sí ha estat la força de la gent. Aquesta força ens ha permès estalviar un 60% en el pressupost de campanya en temps difícils en què hem de ser els primers

a donar exemple d'austeritat. El pressupost de la campanya electoral ha passat de 1.500.000 euros a les anteriors eleccions al Congrés i al Senat a 660.000 euros.

Aquesta reducció de costos, que s'ha aplicat sobretot a les partides de publicitat al carrer, s'ha compensat amb l'increment de la participació de la militància i dels simpatitzants d'ERC i RCat en l'organització de la campanya i amb milers de voluntaris mobilitzats que han donat suport logístic: encartellant, ensobrant mailing, organitzant actes, etc.

En aquesta campanya s'ha prioritzat la proximitat dels actes i s'ha mantingut la voluntat d'arribar a tot el territori. Per aquest motiu s'han dut a ter-

LA REDUCCIÓ PRESSUPOSTÀRIA S'HA COMPENSAT AMB LA FEINA DE CENTENARS DE VOLUNTARIS

me 116 actes tipus míting amb la participació de diferents dirigents i personalitats dels partits.

La campanya també ha tingut el seu espai a la xarxa, on la candidatura d'ERC – RCat – Catalunya Sí ha tingut una gran presència. De fet, Alfred Bosch ha estat el candidat amb més seguidors al Twitter.

A tots aquells qui heu posat el vostre granet de sorra i us heu esforçat de valent, una vegada més, per continuar construint la República del Sí, us adreçem el nostre més sincer agraïment. De ben segur que els nostres tres diputats que seran al Congrés aquesta legislatura no us decebran i esdevindran una veu ferma i decidida en la defensa dels interessos dels ciutadans i ciutadanes d'arreu dels Països Catalans.

UN GOVERN QUE RETALLA SENSE ASSUMIR RESPONSABILITATS

LA REDUCCIÓ DE LA DESPESA EN SALUT S'HA EFECTUAT DE MANERA LINEAL, SITUANT EL GOVERN I CIU COM A VÍCTIMS D'UNA SITUACIÓ JA HERETADA

Continuen les mobilitzacions ciutadanes contra les retallades dels serveis públics. © Arxiu

Jordi Aranda

En el darrer ple del Parlament de Catalunya, celebrat els dies 2 i 3 de novembre, el Grup Parlamentari d'Esquerra, mitjançant la diputada Carme Capdevila, va interpel·lar el Conseller Boi Ruiz sobre el desenvolupament de la política sanitària. Capdevila va acusar el conseller Ruiz de tensionar tan fort el sistema i de fer-ho solament en una sola direcció, que ara li resulta impossible tornar a un escenari de diàleg amb la comunitat sanitària.

La interpel·lació de la diputada republicana també va servir per tirar en cara la falta de compromís per part del Departament de Salut, ja que Ruiz s'havia compromès a iniciar una roda de contactes i unes jornades per exposar el Pla Nacional de Salut i aquestes encara no s'han convocat. Capdevila també va ironitzar sobre la posició de Boi Ruiz, d'alumne avantatjat del Govern Mas, ja que la reducció de la despesa en salut s'ha efectuat a pinyó fix i de manera lineal i sempre situant

el Govern i CiU com a víctimes d'una situació ja heretada de l'anterior Govern.

En aquest sentit, Capdevila es va mostrar crítica amb l'actitud passiva i queixosa del Govern, pel qual qualsevol situació compromesa és directament atribuïda a la gestió de l'anterior govern; i va demanar especialment a Boi Ruiz l'assumpció de responsabilitats en el que va qualificar de retallades sanitàries sota un full de ruta clar, ideologitzat i que responen a un canvi de model sanitari. |

CAL TORNAR AL DIÀLEG PER RESOLDRE EL TEMA DE LA PIRMI

Esquerra va presentar una moció, defensada pel diputat Pere Bosch, en què es demanava una tornada al diàleg per evitar escenes esperpèntiques en el cobrament de la PIRMI com les d'aquest passat estiu. La moció posava èmfasi en què la paralització d'aquests tipus d'ajudes, que sovint són el darrer sosteniment econòmic de moltes famílies, constitueix un greu precedent en les polítiques socials alhora que eleva la desigualtat i genera encara més desprotecció social.

El peatge del PP

El diputat banyolí va posar de manifest la incongruència del Govern a l'hora de voler desplegar polítiques socials i a la vegada haver de passar pel peatge del Partit Popular. La moció instava el Govern a presentar, en el termini màxim de tres mesos, un informe en què es detallés el cost econòmic que ha representat el canvi en el model de pagament, una millora en els mecanismes de comunicació amb els beneficiaris de la PIRMI i a la suspensió del decret pel qual es modificava el sistema de cobrament de la PIRMI per iniciar un procés de diàleg consensuat entre el Govern, els grups parlamentaris i els agents socials.

LES VOTACIONS

MOCIÓ SOBRE EL CAPTENIMENT DEL DEPARTAMENT DE BENESTAR SOCIAL I FAMÍLIA EN RELACIÓ A LA RMI

SÍ esquerra PSC ICV C's SI NO ciu PP NO VOTA Cat

PERSISTIREM PER CONVERTIR EL 7 DE NOVEMBRE EN UN MAL RECORD

MALGRAT LA CLIMATOLOGIA, MÉS D'UN MILER DE PERSONES VA PARTICIPAR EN ELS ACTES DE COMMEMORACIÓ DE LA SIGNATURA DEL TRACTAT DELS PIRINEUS

Esquerra va participar en la manifestació que va recórrer els carrers de Perpinyà. © Esquerra

Redacció

La commemoració de la trista signatura del Tractat dels Pirineus, que el 1659 amputava una part del nostre poble, va tenir lloc enguany el dissabte 5 de novembre.

Malgrat una climatologia poc propícia, més d'un miler de persones van participar en els diferents actes organitzats: manifestació, marxa de torxes, concerts i, en els dies previs, presentació de llibres en diferents municipis.

El compromís d'ERC

Com ja és habitual, Esquerra va prendre part de

la manifestació que va tenir lloc a Perpinyà amb pancarta pròpia i amb la participació de Marta Rovira, secretària general, Josep Carrapiço, secretari d'Organització, i Pere Aragonès, diputat al Parlament de Catalunya, que van acompanyar els militants de la Catalunya Nord en aquesta jornada.

Tots els homes i dones d'Esquerra Republicana de Catalunya demostren dia rere dia que mantenen viu el compromís de treballar incansablement per la llibertat de tot el nostre poble. |

SUPORT EDUCATIU PER ESTALVIAR I SENSE FINALITATS PEDAGÒGIQUES

La portaveu del grup parlamentari d'Esquerra, Anna Simó, va ser molt crítica amb les polítiques del departament d'Educació. Simó va qüestionar com s'està duent a terme el Suport Educatiu Personalitzat: «no qüestionem la necessitat de l'atenció qualitativa individualitzada, però sí com s'ha aplicat perquè l'objectiu és l'estalvi de diners i no pedagògic».

ESQUERRA PREGUNTA SOBRE EL PROTOCOL SIGNAT ENTRE EL GOVERN I ENDESA

Marc Sanglas va preguntar al conseller d'Empresa i Ocupació, Francesc Xavier Mena, sobre el protocol signat amb Endesa. El diputat d'Esquerra va explicar que «és vital disposar d'una xarxa de distribució elèctrica potent i en condicions», però «del que es tracta és que aquesta inversió no sigui fruit d'un protocol i que es faci periòdicament», va afegir.

Joan Ridaura

President d'Esquerra-Catalunya Nord

MANIFESTEM PER NO OBLIDAR, PERÒ EL QUE CAL ÉS ACTUAR!

El 7 de novembre no és únicament la Diada de la Catalunya Nord. Amb la commemoració del Tractat dels Pirineus no recordem tan sols l'annexió per part de França dels antics comtats, sinó l'amputació mateixa d'una part del territori català, la primera de totes les que patirà el nostre poble. Pobles, viles i comarques que esdevenen terra de trinxera en el combat diari de defensar la nostra iden-

titat, la nostra llengua i la nostra cultura davant dels atacs constants d'uns estats poderosos amb voluntat uniformadora. I cal manifestar per no oblidar però, sobretot, cal actuar. Actuar sempre i arreu. Des de les escoles, les associacions, els sindicats i els partits polítics, fins a les administracions públiques, que tenen les eines per a bastir un nou/vell espai català. Fomentem els intercanvis, les re-

lacions i les cooperacions, incrementem el coneixement mutu, i si algú abandona aquest propòsit, com el govern de CiU fa amb el projecte de constitució d'un Eurodistricte entre les comarques del nord de Catalunya, agafem el relleu des d'ajuntaments, consells comarcals, etc. Treballar per fer que arribi el dia en què el 7 de novembre no sigui més que un mal record en la nostra memòria col·lectiva.

SUPORT ALS MITJANS DE LA CCMA

ERC REFERMA EL SEU COMPROMÍS AMB EL SISTEMA PÚBLIC AUDIOVISUAL NACIONAL

Redacció

El Consell Nacional d'Esquerra va aprovar per unanimitat una resolució de suport als mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. La secretària general, Marta Rovira, va explicar, davant l'anunci de la retallada pressupostària, que «el nostre sistema audiovisual quedaria molt malmès i perdria tota la capacitat de servir, construir, entretenir i influir que té, i significaria la desaparició del model de servei públic, base de l'actual Corporació».

El Consell Nacional també va aprovar la composició de membres de la Comissió Censora de Comptes amb Josep Carabassa, Jordi Torrades i Isabel Lozano, i de la Sindica-

tura Electoral, que passa a ser un òrgan permanent del partit, amb Carles Mundó, Josep-Ramon Mut, Ramon Torrent, Marc Marsal i Aina Surià.

Així mateix, es van aprovar dues noves secretaries nacionals, la de Vertebració dels Països Catalans, amb Joan Lladó al capdavant, i la secretària nacional de la Dona, amb Maria Rosa Amorós. Finalment es va donar el vist-i-plau per obrir el període congressual intern per renovar els òrgans regionals, comarcals i locals. |

Esquerra és contrària a la retallada pressupostària als mitjans de la CCMA.
© Esquerra

DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA ENVERS LES DONES

Esquerra va participar, com cada any, en les diverses mobilitzacions que es van organitzar arreu del país per commemorar el Dia Internacional per l'eradicació de la violència envers les dones i per reafirmar el rebuig a qualsevol forma de violència masclista. En només un any, 21 dones han estat assassinades per les seves parelles o exparelles als Països Catalans. Però les víctimes mortals només són la punta del iceberg d'un fenomen molt més ampli, que s'emmarca sota mil cares diferents.

LES DIFICULTATS DELS AEROPORTS CATALANS, IGNOREDES PEL GRUP PARLAMENTARI DE CIU AL CONGRÉS

Davant la difícil situació que travessen els aeroports de Girona i Reus, Joan Puigcercós va preguntar al president de la Generalitat «per què Duran i Lleida no ha posat damunt la taula de Madrid un tema menor com aquest a canvi de votar un pedaç per les concessionàries de les autopistes de peatge de l'entorn de Madrid?».

POLLENÇA SE SUMA A SANT VICENÇ DELS HORTS, LES BORGES BLANQUES I CALDES DE MONTBUI I APROVA UNA MOCIÓ QUE PLANTEJA LA INSUBMISSIÓ FISCAL

L'ajuntament de Pollença va aprovar una moció presentada per Esquerra que planteja la insubmissió fiscal a Espanya. El text qualifica el sistema de finançament dels ajuntaments com a «totalment injust i pervers», ja que perjudica en darrera instància «els habitants del mateix municipi»; igualment critica que les previsions que fa l'Estat «es produeixen

quan els ajuntaments s'han nodrit dels impostos sobre la construcció i la plusvàlua, i provoca que a la pràctica els ajuntaments tinguin més finançament com major sigui l'especulació i la construcció».

L'Estat reclama 350.266,26 euros en quantitats avançades en base a unes previsions d'ingressos que posteriorment van resultar molt esbiaixades.

Cristian Agudo

Redactor en cap de l'Esquerra Nacional

1.232.789 RAONS PER AFAVORIR LA CONTRACTACIÓ

EN LES SEVES PROPOSTES SOBRE OCUPACIÓ, ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA AVANTPOSA L'ABARATIMENT DE LA CONTRACTACIÓ A L'ABARATIMENT DE L'ACOMIADAMENT COM A MESURA PER REDUIR LES TAXES D'ATUR I FOMENTAR LA CONTRACTACIÓ INDEFINIDA

L'atur registrat a les oficines de Treball va augmentar el mes d'octubre en 30.060 persones (14.628 al Principat, 4.575 al País Valencià i 10.857 a les Illes), provocant que el nombre total de persones aturades als Països Catalans arribi al seu màxim històric d'1.232.789 persones. La crisi econòmica, doncs, continua fent estralls en el mercat laboral, abocant milers de famílies a una situació molt complicada. A aquestes alçades ja tothom sap que el creixement dels darrers anys, basat en una economia especulativa cimentada en el sector de la construcció, ha provocat que, un cop esclatada la bombolla immobiliària, s'hagin destruït milers de llocs de treball. A partir d'aquí, s'ha succeït tota una reacció en cadena que sembla no tenir fi.

El que potser no sap tanta gent és que hi ha estudis que demostren que la destrucció d'ocupació de l'actual crisi hauria estat

molt menor amb una altra legislació laboral. El problema arrenca amb la reforma laboral de 1984, que va consolidar un mercat de treball dual: per una banda, els contractes indefinits, i per una altra, els contractes temporals. Això ha provocat que en els anys anteriors a la crisi es pogués crear molta ocupació, però de baixa qualitat. Les reformes laborals posteriors van intentar corregir, sense èxit, l'excés de temporalitat al mercat de treball espanyol, que arriba al 30%, el doble de la mitjana europea.

La temporalitat no només significa més desprotecció i inestabilitat pels treballadors, sinó que també ha acabat propiciant i afavorint un model de creixement extensiu i molt procíclic: creació de molta ocupació però de baixa qualitat en períodes de creixement, i destrucció massiva en períodes de crisi com l'actual. Per altra banda, la temporalitat comporta menors incentius a la formació, a l'especialització del treballador, amb els conseqüents perjudicis sobre la productivitat. L'evolució dels últims anys així ho demostra.

ABARATIR L'ACOMIADAMENT NO ÉS LA SOLUCIÓ

Esquerra es va oposar a la reforma laboral del 2010, proposada pel govern del PSOE, que va ser aprovada amb la connivència de CiU, qui es va abstenir en la votació al Congrés. Aquesta refor-

Albert Castellanos

Secretari de Política Econòmica i Treball

TREBALL DIGNE PER TOTHOM

L'actual crisi ha posat en evidència que el model de creixement espanyol tenia els peus de fang. Pocs anys després que els diversos presidents del govern espanyol es vantessin de situar-se entre l'elit de l'economia mundial hem pogut constatar com els efectes de la crisi provenen de la insostenibilitat del model.

La reforma laboral de 1984 va introduir i sobredimensionar la presència dels

contractes temporals, amb efectes nefastos que cap reforma posterior ha estat capaç d'evitar. En primer lloc, afavorint la desprotecció i la precarització entre bona part dels assalariats. Per altra banda, incentivant un model de creixement basat en ocupació barata però poc exigent amb els nivells de formació i especialització dels treballadors, reflectida en la pobre evolució de la productivitat. I, per últim,

creant un mercat de treball que respon a la crisi castigant els més desprotegits com a enlloc més de la UE.

Cal defensar els drets dels treballadors des de la igualtat d'oportunitats, de drets i de deures. Avançar cap a un país capaç d'oferir un treball digne per a tothom ens demanarà propostes valentes i innovadores. I és que no ens podem permetre una sortida de la crisi a dues velocitats.

ma feia recaure les conseqüències de la crisi sobre l'esquena dels treballadors, de les classes mitjanes i dels pensionistes, mentre deslliurava de tota responsabilitat els poder econòmics, que són qui l'han provocat. Les primeres avaluacions de l'impacte d'aquesta reforma laboral donen la raó a Esquerra: s'ha acabat rebaixant de facto el cost de l'acomiadament, però en canvi no s'han assolit els objectius pretesos, com eren la reducció de l'atur i de la temporalitat.

En les seves propostes sobre ocupació, ERC avantposa l'abaratiment de la contractació a l'abaratiment de l'acomiadament com a mesures per reduir les taxes d'atur i fomentar la contractació indefinida, amb propostes concretes: deducció temporal de 3.000 euros per a la primera contractació realitzada abans del 31 de desembre del 2012 a les microempreses de menys de 10 treballadors,

llibertat fiscal durant 5 anys per a autònoms i autònomes amb la finalitat de facilitar l'autoocupació professional, supressió de les cotitzacions i de la seguretat social que ha de fer front un autònom en el seu primer any d'activitat, modificacions legals per tal que autònoms i empreses efectuïn el pagament de l'IVA un cop cobrada la factura perquè no hagin d'avançar diners, i bonificació del 100% de les quotes de totes les contingències de la Seguretat Social per nova contractació indefinida en empreses amb un sol treballador ocupat.

Aquestes mesures, de ben segur, ajudarien enormement a reactivar el mercat laboral, a fomentar l'ocupació i a combatre els problemes de la temporalitat i la precarietat laboral. El més d'un milió de persones dels Països Catalans a l'atur són la raó més important per dur a terme unes reformes que no poden esperar més. |

TAXA D'ATUR ALS PAÏSOS CATALANS

CATALUNYA	PAÍS VALENCIÀ	ILLES	TOTAL
615.558	530.307	86.924	1.232.789

AUGMENT DE L'ATUR AL MES D'OCTUBRE

CATALUNYA	PAÍS VALENCIÀ	ILLES	TOTAL
14.628	4.575	10.857	30.060

JOSEP MARIA ARAUZO

“EL DÈFICIT FISCAL ENS ESTÀ RETALLANT LA COMPETITIVITAT I AGREUJANT ELS PROBLEMES QUE OCASIONA LA CRISI”

Cristian Agudo

Josep Maria Arauzo
Barcelona, 1970

Doctor en Economia i professor titular de la Universitat Rovira i Virgili. És membre del *Quantitative, Urban and Regional Economics* (QURE) i secretari del centre de recerca CREIP. La seva activitat de recerca se centra en l'àmbit de l'economia regional i la localització industrial, àmbits sobre els quals ha publicat nombrosos articles en publicacions científiques internacionals. Entre aquestes, destaquen la coedició dels llibres *Industrial policy beyond the Crisis. Regional, National and International Perspectives* (Routledge, 2011) i *Entrepreneurship, Industrial Location and Economic Growth* (Edward Elgar, 2007).

Quines són les principals mesures que s'haurien d'aplicar per reactivar el mercat laboral?

El principal problema del mercat laboral és el gran desajustament entre oferta i demanda en termes, per exemple, de qualificacions. Hi ha un desencaix molt gran entre el que està ofertant la gent i el que està demandant el mercat. L'economia catalana pateix una sobrequalificació. Estem generant una mà d'obra més qualificada que la que demanda el mercat. D'altra banda, aquesta oferta de mà d'obra qualificada també podria generar la seva demanda. D'aquí els esforços per estimular l'emprenedoria. Però el caràcter empenedor és un problema sociològic. Si bé és cert que en aquest país en termes estatals som més empenedors que la mitjana, també ho és que en termes europeus no ho som. També és cert que si no som més empenedors és, en part, perquè les institucions no ho faciliten.

Quin paper ha de tenir l'emprenedoria i els autònoms per sortir de la crisi?

La crisi es pot veure també com una oportunitat de negoci, ja que tot és més barat. I per tant, hauria de ser més barat, en termes de cost d'oportunitat, endegar una iniciativa empresarial. En un context de crisi, amb contenció salarial i menys perspectives d'ocupació, aquest cost

d'oportunitat baixa. I, per tant, és més «fàcil» l'aventura empenedora.

Amb la taxa de persones aturades actual, no seria més necessari afavorir la contractació que no pas abaratir l'acomiadament?

Evidentment, i aquí i ha moltes mesures aplicables, com contractes de relleu o incentius a la creació d'ocupació en termes de descomptes en la Seguretat Social. Com més es dinamitza el mercat, més riquesa es genera. Però també és cert que no es poden obviar les estratègies dels agents que hi ha al mercat. No es pot obviar que bona part de les empreses restringeixen la contractació si no tenen la seguretat que poden desfer-se de llocs de treball en context de crisi. Això no vol dir que s'hagi d'abaratir l'acomiadament, però no es pot deixar de banda que bona part de la creació d'ocupació vindrà, en bona mesura, quan l'empresa privada consideri que hi ha bones perspectives per contractar.

A l'Estat espanyol la taxa de temporalitat laboral és del 30%, el doble de la mitjana europea. Caldria corregir aquesta diferència?

Sí, però això no es un problema conjuntural d'aquesta crisi. Aquest diferencial ve de lluny i és, per tant, una característica estructural de l'economia espanyola de la qual, malauradament, en formem part. Normalment, aquests aspectes s'han de reformar quan les coses van bé

LES CRISIS SÓN CÍCLIQUES I NO S'APROFITEN ELS MOMENTS DE BONANÇA PER FER LES REFORMES

i no quan les coses no funcionen. S'hauria d'haver aprofitat per fer aquestes reformes quan hi havia creixement.

Perdre bona part dels drets laborals haurà de ser inevitablement un dels peatges per sortir de la crisi?

No ha de ser un peatge. La crisi no ve causada per un problema dels drets laborals. Per tant, si no són part del problema tampoc no han de ser part de la solució. La crisi no se soluciona restringint els drets, ni molt menys. El que s'aconsegueix així és debilitar la capacitat de demanda de l'economia.

Creus que l'anunciada reforma laboral del PP servirà per reactivar l'economia o només servirà per continuar retallant drets?

Tot sembla indicar que la reforma que pugui fer el PP anirà en aquesta direcció. Per saber si serà útil o no, caldrà veure la lletra petita d'aquesta reforma. Però en qualsevol cas, no crec que sigui una bona solució ni un bon moment per fer-la.

Sense el dèficit fiscal que pateixen els Països Catalans, creus que es podria reduir la taxa d'atur?

Això és evident. Una part important dels nostres problemes venen d'aquest dèficit fiscal. Però el que no m'agradaria és un discurs que basés la sortida de la crisi només en el dèficit fiscal. Aquest és un tema puntual que ens està atenallant i retallant la competitivitat. Però la solució no passa només per aquí. La resta d'economies normals, sense el problema del dèficit fiscal, també han de prendre mesures. En el nostre cas, el dèficit fiscal agreuja la situació i és un tema que hauria de ser, encara més, al centre de la discussió política. La gent, quan vota, el que fa és defensar els seus drets i els seus interessos legítims. I si la gent defensés realment els seus interessos econòmics legítims, no acabaria votant partits que no fan altra cosa que limitar aquests interessos.

Haurem après dels errors que ens han portat a la crisi per no repetir-los?

No. Les crisis són cícliques i no s'aprofiten els moments de bonança per fer canvis estructurals. Quan les coses van bé fem pisos i la gent jove deixa d'estudiar. Quan les coses van malament ens lamentem i intentem fer reformes perquè l'economia sigui competitiva. |

MOLLETANS, REPUBLICANS, D'ESQUERRES I INDEPENDENTISTES

Redacció

Les eleccions municipals del passat mes de maig deixaren a Mollet el PSC amb 12 regidors (en tenia 15), el PP i CiU amb 4 cadascun (en tenien 3 cadascun), ICV va repetir-ne 3 i Ara Mollet - Esquerra doblava el seu resultat i obtenia 2 regidors, l'Oriol López i la Marta Vilaret. Els socialistes, després de 8 anys de pacte amb Convergència, governen ara en minoria.

Esquerra afrontava les municipals amb un candidat nou i una llista renovada.

EL COMPROMÍS D'ARA MOLLET- ESQUERRA ÉS AGLUTINAR UN MUNICIPALISME OBERT I SER L'ALTERNATIVA

Dels 35 membres, 18 eren independents, cosa que va propiciar que la candidatura fos Ara Mollet - Esquerra. El lema de la campanya, «Ara Mollet, amb energia», arribava després d'una tasca de dos anys per

fer real un projecte municipalista de suma i de nous valors: imaginació, lideratge, govern de tots i horitzontal, superació de la crisi des del municipi i compromís amb la sostenibilitat, el dret a decidir i l'educació en valors cívics.

Campanya innovadora

Es va plantejar la campanya a partir d'un equip format al teixit associatiu, amb la convicció de millorar un Mollet que ha d'exercir la capitalitat al Baix Vallès; i concebent que és des de l'Ajuntament, la institució més propera, des d'on cal renovar la política i buscar la implicació ciutadana. Cap míting, treball de cohesió de grup, una campanya centrada en el contacte amb la gent, voluntaris al carrer, la visita personal als 700 comerços del poble, als barris, converses nocturnes amb els joves als locals d'oci, el Bosc de les Idees com a acte central i participatiu... Una campanya innovadora, amb una imatge fresca. I per sobre de tot, un grup de 70 persones que era un equip.

El compromís d'Ara Mollet-Esquerra era i és aglutinar un municipalisme obert, propiciar el canvi i ser l'alternativa. La tasca és ambiciosa, però el futur és per als valors i les idees de la gent de la nova ERC. |

Oriol López

Regidor d'Ara Mollet - Esquerra

EL REPTE

Quan el juny de 2009 vaig esdevenir regidor de Mollet del Vallès, una ciutat metropolitana de 52.000 habitants, des de la Secció Local d'ERC vam entendre que teníem un repte. Volíem arribar al maig de 2011 amb un projecte de ciutat clar i molletà. I vam començar a treballar tot i les dificultats, amb una Esquerra que no

passava pel seu millor moment i un prestigi creixent de la política.

El repte, doncs, estava servit. Em pertocava liderar un grup de persones que compartíem un horitzó comú. Un projecte molletà, amarat de valors, per explicar noves maneres de fer política i de relació entre el ciutadà i l'Ajuntament, noves

idees de cohesió social i per sortir de la crisi des del municipi.

Durant la campanya ens ho vam passar molt bé. Vam innovar. Vam fer grup. Ara Mollet-Esquerra passava d'un a dos regidors. I ara tenim un nou repte: doblar representació el 2015 i esdevenir una força de govern per transformar Mollet.

LA DEVALUACIÓ DE LA DEMOCRÀCIA

Elisabet Nebreda

és secretària de Política Internacional

Va ser Plató el primer que va defensar el concepte de «tecnocràcia», en contraposició a la incipient democràcia que feia pocs

anys havia nascut a Grècia, quan en el seu llibre *La República* va afirmar que la millor forma de govern seria una república governada per un consell de savis, d'experts. 2.500 anys després de la mort de Plató, el seu país està ens mans d'un tecnòcrata que, ironies del destí, té un cognom, Papademos, que es podria traduir com a «pare del poble».

Grècia no és l'únic estat europeu que ha canviat de primer ministre en els últims dies. A la caiguda de Papandreu l'ha seguida gairebé simultàniament la de Berlusconi a Itàlia. A ambdós els han substituït dos economistes neoliberals amb curioses coses en comú: Mario Monti, antic assessor del banc d'inversions Goldman Sachs i membre del Club Biderberg, i Lukas Papadimos, antic vicepresident del Banc Central Europeu (institució

que avui dia presideix un tal Mario Dragui que, oh sorpresa, també havia

estat membre de Goldman Sachs) i antic governador del Banc Nacional de Grècia just quan al país se li va permetre entrar a l'euro gràcies a unes estadístiques falsejades amb l'ajuda de... sí, Goldman Sachs.

ENS TOCA ASSISTIR AMB IMPOTÈNCIA AL SORGIMENT D'UN NOU DESPOTISME IL·LUSTRAT DEL SEGLE XXI

La crisi de l'euro s'ha emportat per davant dos líders europeus que, malgrat la seva demostrada incapacitat per gestionar la greu situació econòmica dels seus respectius països, havien estat escollits democràticament en unes eleccions. La mala notícia és que al mateix temps que s'enfonsa la democràcia a nivell nacional, aquesta no es reforça allà on hauria de fer-ho: a nivell europeu. La banca guanya, com sempre. Ens toca assistir, doncs, amb impotència, al sorgiment d'un nou despotisme il·lustrat del segle XXI, un nou «tot pel poble però sense el poble». És evident que dipositar la confiança per sortir d'una greu crisi econòmica amb severes repercussions socials en unes persones la legitimitat de les quals deriva de la confiança dels mercats i de les oligarquies econòmiques, els mateixos que han causat la crisi, i no pas de la confiança de la seva ciutadania, és extremadament perillós.

No hauríem d'oblidar que el problema d'Europa és europeu, no nacional, i és polític, no pas tècnic. I sobretot, no hauríem d'oblidar que, tot i anomenar-los tecnòcrates, ni Papademos ni Monti són especialistes neutrals i independents sense ideologia política. Tenen idees polítiques, i està clar quines són i a qui serveixen. |

L'EXMILITAR PÉREZ MOLINA, NOU PRESIDENT DE GUATEMALA

Otto Pérez Molina, candidat del Partit Patriota, va guanyar les eleccions presidencials a Guatemala. El nou president va obtenir el 54,5% dels vots, davant del 45,5% que va aconseguir el candidat de Llibertat Democràtica Renovada, Manuel Baldizón. Pérez Molina esdevé el primer militar que presideix el país en democràcia.

ELS SERVEIS JURÍDICS DEL PARLAMENT EUROPEU NO ADMETEN L'ESMENA SOBRE L'OFICIALITAT DEL CATALÀ

L'oficialitat del català a Europa haurà d'esperar. Els serveis jurídics de l'Eurocambra van declarar «inadmissible» l'esmena presentada per Oriol Junqueras, Ramon Tremosa i Raül Romeva que pretenia mostrar el suport dels diversos partits a l'oficialitat de la llengua catalana a la Unió Europea aprofitant l'ingrés de Croàcia.

EL MINISTRE D'INTERIOR ALEMANY ANUNCIA LA CREACIÓ D'UN REGISTRE DE NEONAZIS PERILLOSOS

Hans Peter Friedrich va anunciar la creació d'un registre central de neonazis i ultradretans perillosos similar al banc de dades sobre extremistes islàmics. La decisió es va produir dies després de descobrir-se la relació d'una cèl·lula terrorista neonazi amb la mort de nou immigrants i d'una policia en diferents punts del país.

MILLORAR LA COMPETITIVITAT DE LES EMPRESES

Redacció

En un mercat competitiu i dinàmic, l'única alternativa de les empreses per sobreviure i millorar el seu posicionament és la innovació, ja sigui en producte —fer alguna cosa nova— o en procés —fer les coses millor que la resta.

Moltes empreses, però, no disposen de prou recursos per a la innovació. Sovint, el ritme frenètic del dia a dia no deixa espai per a la reflexió serena. D'altres vegades, l'empresa no pot dedicar prou recursos humans a aspectes tan estratègics com el disseny i l'actualització de les operacions. En aquests casos, la col·laboració d'assessories externes resulta imprescindible.

Una de les darreres incorporacions en el mercat de l'assessorament empresarial a casa nostra és *Factor Competitiu* (www.factorcompetitiu.cat), fundada i dirigida per l'enginyer Modest Garcia. *Factor Competitiu* dissenya i implementa projectes de millora de la competitivitat dels processos empresarials en l'àmbit de la logística.

En funció de les necessitats de cada empresa, *Factor Competitiu* pot establir diversos tipus de relació amb el client: des de la realització d'auditories i assessoraments, que donen com a resultat la proposta d'un pla d'acció per millorar la competitivitat a partir de l'anàlisi de la situació en què es troba el client, fins a l'*interim management*, opció en què l'assessor s'incorpora a l'empresa del client durant un període curt de temps per tal d'assolir objectius molt concrets.

PRIMERES ALIANCES

Per tal de fer-se un lloc i començar a obrir les primeres portes, *Factor Competitiu* ha establert aliances amb diverses empreses del sector que ofereixen serveis complementa-

ris, com ara desenvolupadors de programari per l'optimització dels nivells d'estoc a empreses fabricants o distribuïdores, implantadors de solucions d'optimització i automatització de processos de negoci, o empreses de consultoria que necessiten incorporar un perfil de gestió d'operacions temporalment.

Actualment, *Factor Competitiu* col·labora, en el que suposa un dels seus primers projectes, amb una empresa de consultoria en el disseny i implantació de millora dels processos logístics d'una empresa de comerç electrònic ubicada a Barcelona. Els plans a curt termini inclouen la comercialització i possible implantació de solucions d'optimització d'estocs a diverses empreses del Baix Llobregat.

FACTOR COMPETITIU TREBALLA EN LA MILLORA DE LA COMPETITIVITAT DELS PROCESSOS LOGÍSTICS

El cas de *Factor Competitiu* demostra que, malgrat el context actual de crisi econòmica i les dificultats que aquesta comporta a l'hora de posar en marxa nous negocis sempre hi ha lloc al mercat per a projectes emprenedors si saben adaptar-se a les realitats cada cop més variables del món actual. |

MODEST GARCIA EMPRENEDOR

Quines són les principals dificultats amb què t'has trobat a l'hora de posar en marxa aquest projecte?

La principal dificultat és la conjuntura econòmica actual: amb un creixement inferior a l'1% i sense expectativa de millora a mitjà termini. En el nostre cas, la restricció del crèdit ha derivat en una inversió inicial menor de la necessària per poder oferir els serveis que inicialment havíem pensat. Tanmateix, creiem que una incorporació més gradual ens ha de permetre adaptar-nos millor a les necessitats del mercat.

Quins tipus de servei són els més sol·licitats per les empreses?

Els clients són els que més en saben del seu sector. A nosaltres ens demanen metodologia per a la millora dels seus processos i coneixement de les millors pràctiques existents al mercat. Igualment, es valora molt positivament la possibilitat de l'*interim management*. Finalment, destacar l'acceptació al mercat de *Planning Studio 100*, una eina molt innovadora —basada en sistemes adaptatius complexos— d'optimització dels nivells d'inventari que permet un estalvi important per a les empreses.

Teniu algun projecte que vulguis destacar a l'horitzó?

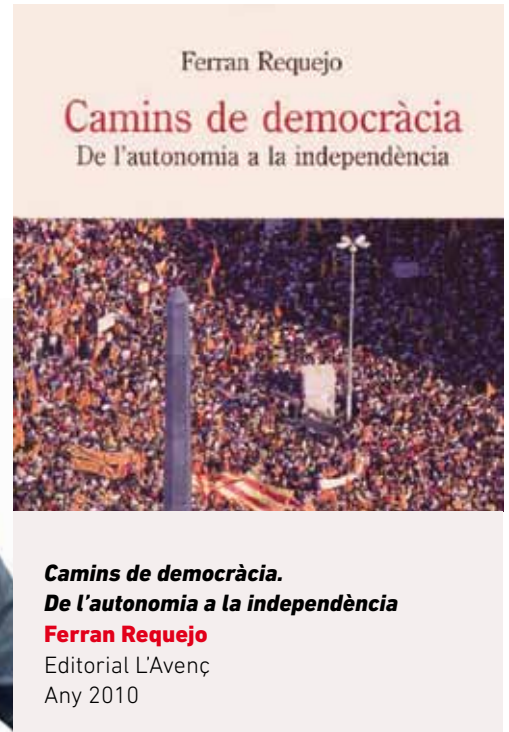
Ens volem apropar a les universitats i als centres tecnològics per conèixer i portar al mercat les darreres tendències del sector. També apostem per la internacionalització. Encara que sigui a mitjà termini, cal començar-hi a pensar des d'ara mateix!

REQUEJO, DE L'AUTONOMIA A LA INDEPENDÈNCIA

Ferran Requejo és un dels politòlegs de referència del nostre país. Requejo és catedràtic de Ciència Política a la Pompeu Fabra i director de diversos grups de recerca en teoria i ciència política, a més d'un dels signants de la plataforma de suport electoral a Esquerra, Catalunya Sí. El seu darrer llibre, *Camins de democràcia. De l'autonomia a la independència*, ens mostra l'evolució d'un home que creia en el federalisme plurinacional i que hi renuncia en constatar la impossibilitat que Espanya es reformi i accepti el seu caràcter plural. És a partir d'aquesta premissa, que passa la prova del cotó en el procés de reforma de l'Estatut, que Requejo adopta una actitud explícitament independentista.

El llibre, estructurat en quatre parts, també reflexiona sobre conceptes com democràcia, llibertat, autogovern, drets, justícia i benestar, amb un significat que ha experimentat un profund canvi en unes poques dècades. Requejo cita irònicament WoodyAllen en aquest punt: «Alguns matrimonis acaben bé; altres, en canvi, duren tota la vida». |

ALGUNS MATRIMONIS ACABEN BÉ; D'ALTRES, EN CANVI, DUREN TOTA LA VIDA

Camins de democràcia. De l'autonomia a la independència
Ferran Requejo
 Editorial L'Avenç
 Any 2010

Michel Houellebecq
 La possibilitat d'una illa

'LA POSSIBILITAT D'UNA ILLA'

Una apassionant història sobre la recerca de la felicitat en un futur deshumanitzat. Michel Houellebecq és un dels autors europeus contemporanis més provocadors i cíncics. No us el perdeu.

'REVOLUTIONARY ROAD'

Excel·lent retrat de la vida d'una jove parella que es debat entre dilapidar els seus somnis sota la comoditat de la vida de la classe mitjana nord-americana o presentar batalla contra la conformitat i a favor dels somnis.

Revolutionary Road

'10 MILLES PER VEURE UNA BONA ARMADURA'

Últim treball del grup català Manel. Pop i folk de casa nostra, sense pretensions i de qualitat, que s'enganxa ràpidament i que parla d'històries ben humanes i properes.

RECOMANA

JORDI SOLÉ

Caldes de Montbui, 1976
 Vicesecretari general de Política Internacional i Relacions Institucionals

1936. El president del Barça, Josep Sunyol i Garriga, amb el president de la Generalitat, Lluís Companys, a la llotja del camp de les Corts.
© Ramon Claret i Joan Bert

JOSEP SUNYOL

UN REFERENT MOLT ACTUAL

Jordi Finestres

Periodista

POLÍTIC I HOME DE NEGOCIS, FOU UN EMPRESARI D'ÈXIT, FERM DEFENSOR DELS IDEALS D'UNA SOCIETAT LLIURE I JUSTA QUE VISUALITZAVA DINS LA CATALUNYA REPUBLICANA QUE VA DEFENSAR DES DE LA SEVA TRIBUNA POLÍTICA COM A DIPUTAT D'ERC. DES D'AQUÍ, VA ENTENDRE I APLICAR LES IDEES DE PROGRÉS, LLIBERTAT I MODERNITAT, FACTORS LLIGATS A LA DEMOCRÀCIA

Enguany hem commemorat el 75è aniversari de la mort de Josep Sunyol i Garriga, assassinat pels feixistes a la serra de Guadarrama l'agost de 1936. La figura de Sunyol, que no es va començar a reivindicar fins fa només uns quinze anys de la mà d'historiadors com Josep M. Sole i Sabaté i Toni Strubell, pren avui una referència política de certa actualitat. Sunyol, polític i home de negocis, fou un empresari d'èxit, ferm defensor dels ideals d'una societat lliure i justa que visualitzava dins la Catalunya republicana que va defensar des de la seva tribuna política com a diputat d'ERC. Des d'aquí, va entendre i aplicar les idees de progrés, llibertat i modernitat, factors lligats a la democràcia. Ho feu en la vida professional, en la política, en la periodística i en l'esportiva.

SUNYOL INTENTÀ UNIR LLIGAMS ENTRE EL CATALANISME D'ESQUERRES I EL CONSERVADOR

Brillant orador, emprenedor i observador social, Sunyol projectà la seva tasca política a través de dos instruments tan potents com la premsa i l'esport, concretament en el futbol. President primer de la Federació Catalana de Futbol i després del Barça, Sunyol s'erigí com un home avançat a la seva època. Ja l'any 1925 el govern dictatorial de Primo de Rivera feu clausurar el camp de les Corts del FC Barcelona per una xiulada massiva a la marxa reial espanyola. Les activitats

del Club quedaren suspeses i fou aleshores quan Sunyol es feu soci del Barça, que sempre va entendre com quelcom més que un club, com una entitat defensora dels drets i les llibertats de Catalunya. Després de ser directiu amb juntes presidides per gent propera a la monarquia i d'endregar el futbol català des de la Federació, el 27 de juliol de 1935 fou escollit president del Barça. Va apostar per un canvi en la gestió de l'entitat, que professionalitzà i catalanitzà, a la vegada que apostà per nous valors futbolístics de casa que farien història com Balmanya, Escolà i Raich. Fou el Barça que feia «esport i ciutadania», la divisa que feu fortuna a la capçalera del setmanari primer i diari després *La Rambla*. Per cert, la redacció de *La Rambla* es trobava just a la Rambla de Canaletes, al primer pis de l'encara supervivent restaurant *Núria*. Els diumenges al migdia un redactor apareixia al balcó amb una pissarra amb la qual informava dels resultats de la jornada, amb especial atenció a la sort del Barça quan jugava fora de casa. D'aquí prové la tradició que els aficionats blaugrana es congreguessin a Canaletes com a epicentre de les celebracions de l'equip.

ASSASSINAT PEL FEIXISME

Si bé és cert que Sunyol era un home d'ERC, també ho és que en ocasions va tenir algunes diferències amb gent del partit, ja que Sunyol defensava la unitat del catalanisme més enllà de les sigles d'una formació o una altra. Sunyol, que per qüestions empresarials tenia bona relació amb prohoms de la Lliga, intentà unir lligams entre el catalanisme d'esquerres i el conservador, sobretot en èpoques de foscor com en el bienni negre, que anà de l'octubre del 1934 al febrer de 1936, quan la República espanyola retallà i menystingué Catalunya. L'agost de 1936, Sunyol es desplaçà a Madrid per lliurar a Martínez Barrios i a José Giral, president de les Corts espanyoles i del govern estatal respectivament, unes cartes del president del Parlament, Joan Casanovas, i per visitar els soldats catalans desplaçats al front del centre de la península. La seva popularitat com a president del Barça el situava com la persona ideal per motivar els soldats desplaçats a lluitar per la República. Un greu error, atès que en aquells moments les línies divisòries del front no estaven prou delimitades, li costà la mort.

Fou assassinat pel feixisme per republicà i per catalanista. Un any després de la seva mort, des de Madrid va sortir una columna, enrolada a la Macià-Companys, amb el nom de Sunyol i Garriga. Fins i tot després de la seva desaparició, la seva figura continuava viva en l'imaginari col·lectiu. I per molts anys. |

Jordi Creus

Editor de la revista *Sàpiens*

UN PERSONATGE CLAU DE LA NOSTRA HISTÒRIA

Us imagineu que els feixistes italians haguessin afusellat el president de, per exemple, la Juventus de Torí? O que els nazis alemanys haguessin executat el màxim dirigent del Bayern de Múnic? I, a més, que aquests directius fossin, en el moment de l'assassinat, diputats als seus respectius parlaments i editors d'un dels principals mitjans de comunicació de l'època? Sens dubte, amb la derrota de les forces de l'Eix, els personatges mencionats s'haurien convertit en icones contra la barbàrie i haurien estat recordats com cal al llarg del temps pels seus conciutadans i les institucions que els representen.

CATALANISTA DE PEDRA PICADA, EDITOR CLARIVIDENT I REPUBLICÀ COHERENT, SUNYOL VA SER UN DELS HOMES MÉS POPULARS DE CATALUNYA

El cas de Josep Sunyol, per desgràcia, és sensiblement diferent. De fet, possiblement encara avui seria un altre protagonista clau esborrat de la nostra història si no hagués estat per la tenacitat de persones com Toni Strubell, Carles Llorens o Josep Maria Solé i Sabaté, que l'any 1996 van publicar l'imprescindible *Sunyol, l'altre president afusellat*, en què es fa un exhaustiu repàs de la vida i la mort del polític d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Catalanista de pedra picada, editor clarivident i republicà coherent, Sunyol va ser un dels homes més populars de la Catalunya dels anys vint i trenta del segle passat. I ni la seva trista mort, ni els quaranta anys de franquisme, ni la desmemòria covada durant la transició ens haurien de servir d'excusa per oblidar un llegat que, si li traiem del damunt la pols dels anys passats, és d'una actualitat rabiosa.

MUNICIPI PER LA INDEPENDÈNCIA

SANT PERE DE RIUDEBITLLES Ja són dos els municipis de l'Alt Penedès que s'han sumat a l'Associació de Municipis per la Independència. Després de Vilafranca, fa unes setmanes també s'hi va afegir Sant Pere de Riudebitlles.

CASA DE LA GENERALITAT

PERPINYÀ Esquerra-Catalunya Nord denuncia que, a banda del desgavell que acompanya la Casa de la Generalitat des de les darreres eleccions al Parlament, ara la institució a esdevingut el «Servei d'Ocupació de CDC».

CONSELL DE GOVERNS LOCALS

MONTBLANC L'alcalde de Montblanc, Josep Andreu, es troba entre els cent membres que componen el Consell de Governos Locals, un nou òrgan previst a l'Estatut que representa els municipis i les vegueries de Catalunya.

CAMPANYA «TALLA AMB ESPANYA»

GIRONA Nil Papiol, membre de les JERC, i Teresa Jordà, diputada al Congrés, van presentar la campanya «Talla amb Espanya», que consisteix en la distribució de 10.000 postals amb l'adreça de la Moncloa amb el lema de la campanya.

CONTRACTE ÈTIC

PAÍS VALENCIÀ Els candidats d'ERPV al Congrés van signar un «contracte de compromís ètic amb els ciutadans i ciutadanes», entregat a representants del moviment 15-M, en què es comprometien a assumir una sèrie de posicionaments.

DINAR MULTITUDINARI

ILLES Més de 300 persones van assistir al dinar d'Esquerra Republicana amb els candidats mallorquins al Congrés i al Senat, Joan Gaià i Andreu Bujosa respectivament, que van exposar el projecte polític que representa Esquerra.

GENT D'ESQUERRA CARME FREIXA

Com valoren els resultats de les eleccions generals a Vallfogona?

Tot i que CiU ha guanyat a tots els municipis de la comarca, hem mantingut el volum de votants que vam tenir a les darreres eleccions i que es mou a l'entorn del 30%. Tenint en compte el gran arrelament que té Convergència en alguns pobles petits, com en el nostre municipi, estem força satisfets amb els resultats obtinguts.

Quins projectes esteu tirant endavant al vostre municipi?

Actualment estem treballant en el cobriment de la pista poliesportiva, amb el qual completarem la zona esportiva municipal. En aquesta instal·lació es podran fer activitats tot l'any. També estem treballant en temes de memòria històrica i en la promoció del municipi. En aquest darrer punt comptem amb la implicació del jovent i bus-

quem treure partit a les eines 2.0. En els propers anys no podrem fer gaires inversions i cal potenciar els intangibles.

Participes activament en l'impuls d'activitats a Vallfogona?

La gent d'Esquerra organitzem moltes de les activitats que es duen a terme. Actualment col·laboro en l'impuls d'una delegació comarcal d'Òmnium Cultural al Ripollès.

Carme Freixa Vallfogona de Ripollès, 1970

Alcaldeessa de Vallfogona de Ripollès. Militant d'ERC des de 2009.

AGENDA

PRESENTACIÓ DE L'ESTUDI: **"QUOTES DE GÈNERE I RECLUTAMENT POLÍTIC. UN ESTUDI SOBRE ELS PARTITS POLÍTIQS CATALANS."**

**Estudi guanyador de la Beca d'Estudis
Feministes Nativitat Yarza 2011**

DIJOURS 1 DESEMBRE

19 hores
Auditori de la Fundació
Josep Irla
C/Calàbria, 166
08015 Barcelona

Cal confirmar l'assistència a:
inscripcions@irla.cat
93 567 78 63

SEMINARI: **"NACIÓ SOSTENIBLE, NACIÓ INTEL·LIGENT"**

**Organitzat en el marc de la Conferència
d'Esquerres per la República Catalana**

El seminari constarà de dues ponències: 1) Visió general sobre el pas cap a un sistema productiu sostenible a nivell econòmic, mediambiental i social, a càrrec d'Èric Suñol, director d'Energia de l'Institut Cerdà; i 2) La nació intel·ligent, a càrrec de Marcel Coderch. També hi haurà una taula rodona, moderada per Quim Sangrà.

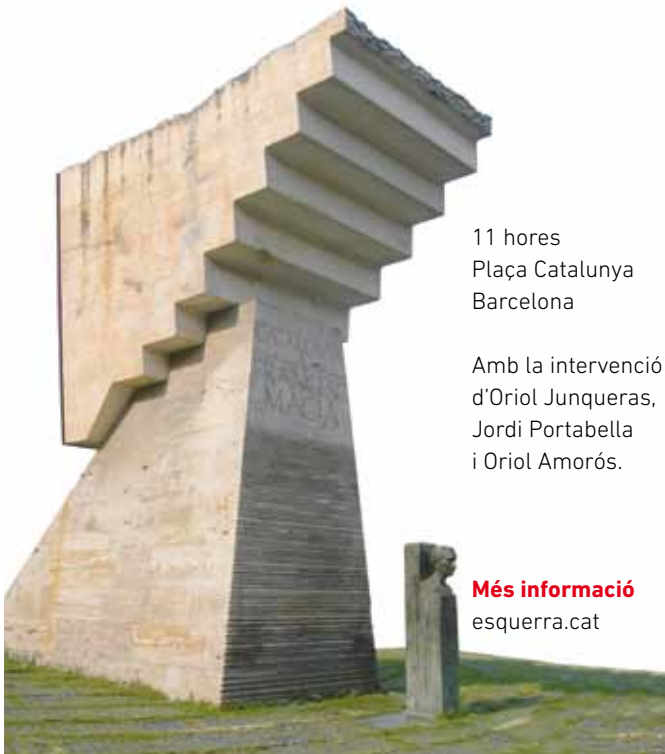
DIJOURS 15 DESEMBRE

de 18 a 21 hores
Auditori de la Fundació
Josep Irla
C/Calàbria, 166
08015 Barcelona

Cal confirmar l'assistència a:
inscripcions@irla.cat
93 567 78 63

25 DESEMBRE 2011 **ANIVERSARI DE LA MORT DE FRANCESC MACIÀ**

11 hores
Plaça Catalunya
Barcelona

Amb la intervenció
d'Oriol Junqueras,
Jordi Portabella
i Oriol Amorós.

Més informació
esquerra.cat

30 DESEMBRE 2011 **DIADA DE MALLORCA**

14 H
DINAR POPULAR

Més informació
esquerra.cat/illes

18 H
**MANIFESTACIÓ:
SOM UNA NACIÓ,
AUTODETERMINACIÓ**
Passeig des Born
Palma

256.393 GRÀCIES!

